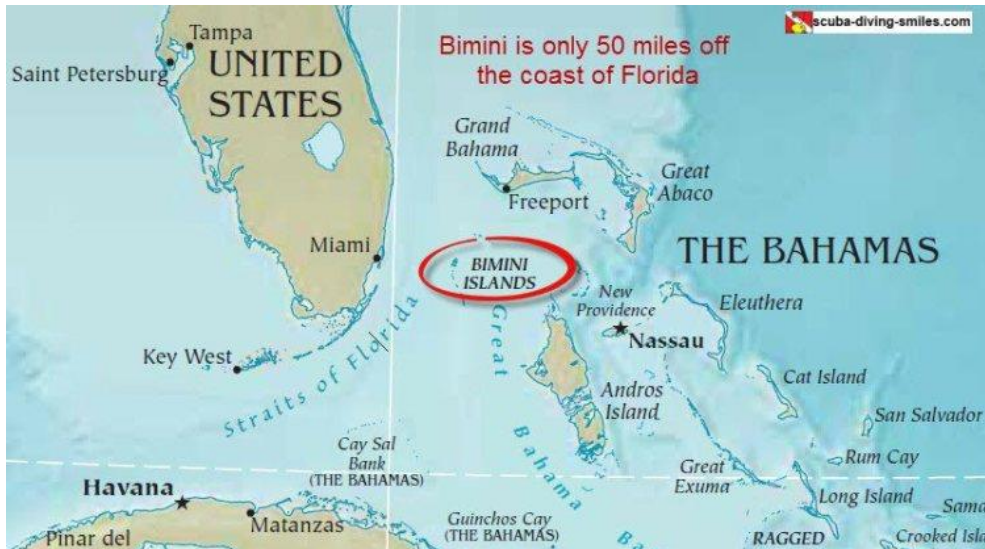

GEVIS-fondens Salénare berättar

En tekniker med sand i sikte

Sjöbotten syd om Biminiöarna på Bahamas är mycket kalkrik. Sanden är ett bra material för cementframställning. En av importörerna av denna produkt var en cementfabrik belägen i Mississippideltat syd om New Orleans.

Sanden togs upp med hjälp av mudderverk och lagrades på konstgjorda ön Sandy Key, syd om södra Biminiön.

Inför tecknande av ett mångårigt fraktkontrakt var det önskvärt att utlastningshamnen på Sandy Key besiktigades i vad avsåg utlastare, kaj samt förtöjningsutrustning. För att få detta till stånd bokades resa via Miami (för övernattnings- samt byte av flygplan) till Biminiöarna. Väl på Miamis enormt stora flygplats insågs att det gällde att i förväg finna ut varifrån nästa dags flyg var planerat att avgå. Undersökningen gav vid handen att inga plan med tänkt destination skulle avgå från flygplatsen men väl från hamnen!!

stranden på för mig fel Biminiö.

Väl ankommen i hamnen nästkommande morgon spårades ett amfibieplan med önskad destination. Planet var väl uppställt på land vid sjösättningsramp. Med motorn igång sjösattes planet som raskt gick på grund. Piloten tycktes inte bry sig och den korta flygtrippen på börjades. Efter landning på otroligt klart vatten förtöjdes planet vid stranden. Det var dock ett problem, det var

GEVIS-fondens Salénare berättar

Inget annat att göra än att vandra längs stranden i jakt på någon snäll båtägare som kunde ordna överfart till "rätt" Biminiö. Väl där stod nästa problem att lösa. Hur komma över ön till dess sydspets där Sandy Key låg. Efter visst efterhörande/forskning noterades en skolbuss. Bordade densamma, framförde önskan om att få kliva av så nära Sandy Key som möjligt. Efter busstur och vandring över ön nåddes så småningom slutmålet. Väl där gjordes önskad inspektion, diskuterades med närvarande personal etc.

Efter avslutad inspektion följde flygresan tillbaka till USA (Fort Lauderdale). Resan företogs i ett litet sportflygplan med endast piloten och jag ombord. Vid bordning av planet informerade piloten om att de amerikanska flygmyndigheterna krävde två piloter på det aktuella planet. Alltså utsågs jag till co-pilot. I Fort Lauderdale var det ingen som efterfrågade mina icke existerande flygdokument (har aldrig suttit vid spakarna

i ett flygplan, har koncentrerat mig till att hålla i en rorkult).

Fraktkontraktet gick i ordning, ett flerårigt avtal tecknades. I trafik insattes ett av Wismarfarygen (ca 22.500 ton DW) med högsta finska isklass. Besöket hos mottagaren av kalksanden var enkelt avklarat.